

Bodl. Auctar. T. II. 23 (20618)

• Qui dulces ^{animas} ^{hui} apium domus: prouidi

Qui plobos pomis | humore grandescere iussi

Qui ^{ueneta} uineta dedi | uenas: in corpore feri

X Hæc homini prouisa dedi nec inuenta negari

Ingratus ego sum | has gratias accipit ^{ulter (?)}

X Hoc meritis confectum opus et ^{pmia} premia factis

Montes saxo colunt | arietes tauros et antra

Statuas fontes | ^{haras} haras et inane sepulchrum

Auguriant uolucres | solem. lunam: fatentur

Auctorem operum | tempunt magnam: reliquunt

En ego cur meo redemi sanguine unitos

Side sederegnum | hominum terrena mutantur

Cupiditas maior | quā de tenebris honor erat

Ut mea sit anima | ipse me non tempore ^{quaeret} quaeret

X Accipite ^{precepta} ^{inuito} precepta ^{radice} inuito, animo de corpore casto

Qui datis pletus | digna mercede probate

Regentur anni | ad finem saecula morantur

Quem dñs uoxit | et uixit hinc negauit

(93^r) Res tantum saeculo | pre tunc et quae futura ^{canantur} ^{canantur} ^(a. H.)

Omnia nam uideantur astra fatiscunt

Soluentur ^{terre} terre | et pauper ^{uestitur & uestitur} uestitur aer

penl. Sanguine subtrato displicet omne genus

Facta grauant ^{homine} homines | perdunt cogitata ^{nocentem} ^(ion.)

Sed perit exultans | ut fides rimina purget.